

Sense ajuda pràctica als desgraciats de la terra no hi ha veritable progrés humà. Diumenge III de durant l'any

Dv, 20/01/2017 per Josep Lluell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge III de durant l'any. Cicle A.

Barcelona, 22 de gener de 2017.

Resulta fàcil resumir el Missatge de Jesús.

Déu no és un ser indiferent i llunyà que es mou en el seu món desconegut interessat només pel seu honor i els seus drets.

Déu és Algú que busca per a tots el millor. La seva força salvadora està actuant en el més fondo de la vida.

Només vol la col·laboració de les seves criatures per conduir el món a la seva plenitud: "El Regne de Déu està a prop. Canvieu."

Però, què és col·laborar en el projecte de Déu? I, en què s'ha de canviar?

La crida de Jesús es dirigeix a tots, perquè tots hem d'aprendre a mirar la vida i a actuar d'una manera diferent.

Concretament punts clars:

Primer: la compassió ha de ser sempre el principi d'actuació.

Cal introduir en el món compassió cap als que pateixen: "Sigueu compassius com ho és el Pare del Cel."

Sobren del tot les grans paraules que parlen de justícia, igualtat o democràcia.

Sense compassió cap als últims no són res ni valen res les paraules més eloqüents.

Sense ajuda pràctica als desgraciats de la terra no hi ha veritable progrés humà o que mereixi aquest nom.

Segon: la dignitat dels últims ha de ser la primera fita, el gran objectiu. "Els últims seran els primers." Cal donar a la història una nova direcció. Cal posar a la cultura, a l'economia, a les democràcies i a les esglésies mirant cap als que no poden viure d'una manera digna.

Tercer: cal impulsar un procés de curació que alliberi la humanitat de tot el que la destrueix i degrada. "Aneu i cureu."

Jesús no va trobar un llenguatge millor ni més clar, ni més entenedor:

-el decisiu és curar

-alleujar les sofrances

-compartir-les

-sanejar la vida

-construir una convivència orientada cap al màxim de felicitat per a tots.

Aquest és el gran testimoni i l'herència de Jesús.

Mai ni enlloc no es construirà la vida, tal com Déu la vol, si no és alliberant als últims de la seva humiliació i del seu patiment.

Com hi pensem col·laborar nosaltres que ens tenim per bones persones?

Sobren totes les excuses que sempre tenim a punt. Falten compromisos personals que responguin amb fets, no amb paraules eloqüents.

Què respondrem nosaltres?

És més fàcil formular preguntes que no pas trobar bones respostes. És a dir, convincents.

Els infants, com més espavilats, més preguntes fan i no sempre resulta fàcil respondre-les. Si us preguntessin quina és la síntesi, el resum del missatge de Jesús, què respondríeu?